

В залата за заседания се чува одобрения на казаното от полковника. Шумът от гласове се засилваше и след малко залата заприлича на класна стая в междучасие. Вече не можех да разбера кой какво казва. Всички викаха един през друг. Не се и опитвах да превеждам, макар че Сидо Йинкс ми изпращаше по скайпа цели тиради.

Ерис Ликт, колкото и спокоен да изглеждаше, видимо се обезпокои, защото няколко пъти се обърна към придружаващите го офицери и нещо им говореше. Макар че бях близо, изобщо не можах да схвана какво, защото беше на непознат език. Сидо Йинкс обаче ми изпрати съдържанието на разговора им:

Ерис Ликт: Ако не се подчинят на искането, ще трябва да се свържем с Алтре Мунс.

Единият офицер: Отправих запитване до Съвета. Все още няма отговор.

Другият офицер: Можем да използваме инструкциите при непредвидени ситуации.

Третият офицер: Трябва да направим протокол за агресивни действия от страна на местните.

Ерис Ликт: Протоколът трябва да е подписан най-малко от десет представители на командния персонал.

Единият офицер: Мога да нареда поне на един.

Другият офицер: И аз мога да изнудя един. От мен зависи назначението му за следващия рейс.

Третият офицер: На мен един ми дължи сума, която мога да му опростя, ако подпише.

Ерис Ликт: А още трима души? Освен това, опитът за принуда се смята за тежко престъпление. Още повече, когато не разполагаме с веществени доказателства за агресивни действия.

Единият офицер: Много лесно можем да предизвикаме отведен удар. Ще атакуваме тази сграда. В този град тя е най-важната административна сграда.

Другият офицер: Системата за оперативно следене на действията на персонала не е повредена. Не можем да я игнорираме.

Третият офицер: Трябва да помислим по въпроса за предизвикване на удар срещу нас, без ние да извършваме агресивни действия.

Ерис Ликт: Ще въздействаме на съзнанието на някой от бойните пилоти, които кръжат над кораба-майка. Той ще ни атакува и ние ще предприемем отведен удар. Ако тази сграда бъде срината до основи, това ще подежда доста деморализиращо.

Единият офицер: Предлагам да действаме незабавно. Ще се обадя на кораба да ни приберат.

Ерис Ликт: Моментът е подходящ, сред тях е настъпила суматоха, можем да изчезнем незабелязано.

Адон, която следеше разговора на Ерис Ликт с офицерите си, се изправи внезапно, извади зашеметяващото оръжие и за една секунда четиримата пришълци лежаха на пода.

- Стой зад мен – нареди Адон с глас, който не познах.

След това тя насочи оръжието към залата и извика

- Аз съм Нона Адон, началник на Полицията в Хронда. Не ви препоръчвам да извършвате каквито и да било действия, за да попречите на акцията. Останете по местата си и не мърдайте, ако желаете да нямате главоболие след това.

В залата за заседания беше настъпила мъртва тишина. Всички бяха зинали от изненада.

- Кажи на Сидо Йинкс да вземе четиримата – нареди Адон.

В този момент телата на Ерис Ликт и тримата офицери изчезнаха.

На скайпа видях съобщение от Сидо Йинкс:

- Готово!

- А сега да прехвърли нас двамата и полковника! - извика Адон.

След миг се озовахме в хангара до совалката. Там бяха и Миро, Драгица и Физор Апс. Хората на Сидо Йинкс сложиха белезници на четиримата и ги затвориха в едно странично помещение.

Полковник Донеv беше пребледнял, защото не знаеше как се беше озовал тук.

Аз погледнах Адон и казах:

- Не знаех, че си станала началник на полицията.

- След освобождаването на госпожа Хронхра съветът назначи Нора за комисар по вътрешния ред, а мен за началник на полицията – обясни Адон. - Не смятах, че те интересува, затова не те информирах.

Сидо Йинкс стисна ръката на Адон и извика:

- Толкова бързи и адекватни действия не бях виждал скоро! Не случайно са те назначили за началник на полицията.

- Благодаря за похвалите – хладно каза Адон, - но няма нужда. Изпълних си дълга. За мен е важно да защитя града, който толкова тясно е свързан с Хронда и невидимата врата. Военни действия от мащаба, който предвиждаха тези особи, щяха да нанесат поражения и в Хронда, понеже невидимата врата все още не е защитена.

Полковник Донеv се съвзе от първоначалната изненада и попита с твърд глас Адон:

- Не разбрах кой ви упълномощи да предприемате такива действия?

- Съвсем ясно казах – отговори Адон. - Аз съм началник на полицията в Хронда. И в качеството си на такъв извърших действията по обезвреждане и задържане на лица, които се издирват от нашето законодателство. Имам пълномощия от Съвета на Хронда, подписани с електронните подписи на всички съветници и на председателя на Съвета, господин Тона. Освен това, изпълнявам и заповедта на комисаря по вътрешния ред за задържане на тези четири лица.

Адон показа на таблета си заповедта, написана на дохрон.

Полковникът се вторачи в неразбираемия текст и каза:

- Вие сте на чужда територия, намесвате се в чужди дела. Не знам какви заповеди и пълномощия имате, но нарушавате нашите закони.

- Ако бях закъсняла с една секунда, нямаше да бъдете жив! - Адон погледна полковника право в очите. - И не само вие. Тези особи готвеха атака срещу сградата на общината. Щяха да я изпарят за секунди.

Полковникът остана с отворена уста и не можа да каже нищо.

- Ерис Ликт е безмозъчно същество – обади се Физор Апс. - Работеше няколко години за Винко Станс, преди да го смени Инко Нитс. Съветът на Алтре Мунс го назначи за командир на кораба-майка, който от обратната страна на Луната следеше събитията на Земята. От целия боен флот това беше най-незначителната мисия. Той няма абсолютно никакви пълномощия за употреба на сила, дори и да бъде атакуван с оръжия от класа, който разполагат

земните армии. Има право да атакува само, ако командният съвет от десет души е единодушен, че срещу кораба е извършено враждебно действие, застрашаващо целостта на корпуса.

- Той имаше намерение да инсценира атака и да принуди още няколко души от командния съвет да подпишат протокол за враждебни действия срещу корабамайка – каза Адон. - След това щеше да атакува общината.

- Да – потвърди Сидо Йинкс. - Разговорът между него и офицерите му е записан, освен това мислите им също са разчетени и съм ги съхранил в базата данни.

- Какво означава всичко това? - не разбра полковникът.

- Това означава, че имаме достатъчно доказателства срещу тези лица – обясни Адон, - за да бъдат подведени под отговорност най-малко от три законодателства – местното, на Хронда и на Алтре Мунс.

- Едва ли нашият съд ще признае доказателствата, които споменахте – поклати глава полковникът.

- Не е необходимо – отвърна Адон. - Те ще бъдат изправени първо пред съда в Хронда по обвинение за отвлечане на бившата комисарка по вътрешния ред, госпожа Хронхра и внучката ѝ Дахра. Към това се добавят и обвиненията за отвлечане и на другата внучка на госпожа Хронхра, Тера Анк.

- Всички тези обвинения ми напомнят на онези документи, които Ерис Ликт остави – поклати глава полковникът.

- Действията, в които бяхме обвинени от властите на Алтре Мунс, бяха в самозащита – обади се Физор Апс и приятелски прегърна полковника. - Не се дърпай де, не ям хора!

Полковникът, явно объркан, каза:

- Нямам представа какъв е този театър, в който ме принудихте да участвам.

- Зависи от гледната точка – каза Физор Апс. - Ако не си чувал за телепортация, четене на мисли, извънземни от расата на влечугоподобните, бих повярвала, че нямаш представа. Обаче съм твърдо убедена, че знаеш за тези неща.

Полковникът не разбра веднага думите на Физор Апс, защото тя говореше на хърватски. Преведох му ги и той поклати глава:

- Не съм предполагал, че ще се сблъскам с всичко това.

- Добре – каза Физор Апс. - Мога да уредя да сключите договори, които да ви дават гаранции, че срещу Земята няма да бъдат извършвани враждебни действия от представители на нашите планети. Необходимо е да ни съдействаш, като свидетелстваш срещу тези четиримата.

- Не ми е ясно какво искате от мен – заяви полковникът.

- Добре – въздъхна Физор Апс и започна да обяснява. - Ако потвърдиш, че тези четиримата са имали враждебни намерения срещу този град с цел да ви принудят да ни предадете, съдът на Алтре Мунс може да разбере, че някой ни е натопил на Алтре Мунс и че действията ни са били в самозащита. В такъв случай обвиненията срещу нас ще бъдат свалени.

- Не мога да твърдя такова нещо – упорстваше полковникът.

- Но можеш да потвърдиш, че Ерис Ликт не искаше да преговаряте, а ви постави ултиматум – приближи се към лицето му Адон.

- Беше ултиматум! - извика полковникът. - Той ни заплаши.

- Ето, толкова просто е! - прошепна на ухото му Физор Апс.

- Да – кимна полковникът, - но вие искате да свидетелствам във ваша полза, а ме отвличате, както бил действал онзи, срещу когото искате да свидетелствам.

- Не сме ви отвлекли – каза Адон. - Разполагате с личното си оръжие и телефона. Ако не сте съгласни, можете да си тръгнете.

Полковникът се огледа, видя, че никой не го заплашва, и се успокои.

- Добре – въздъхна полковникът. - Мисля да взема решение във ваша полза. Само ще ми позволите да се свържа с моите началници. Разбира се, предварително държа да ме информирате как виждате развитието на случая с кораба-майка.

- Ето как го виждам аз – започна Адон. - Първо, отвеждаме четиримата пред съда в Хронда. Там срещу тях ще бъде изречена присъда по бързата процедура. Тъй като са от друго измерение, присъдата трябва да излежат на своята планета. Между Хронда и Алтре Мунс има договореност от преди петдесет години, която засяга и такива въпроси. След това отиваме на Алтре Мунс и представяме присъдата пред техния съд. Там я потвърждават, но за тази цел ще са необходими допълнителни доказателства и свидетелски показания. Затова е необходимо да се явите и пред съда на Алтре Мунс. Вашите показания ще бъдат и в полза на тримата, които Ерис Ликт искаше да му предадете.

- Да – потвърди Миро, - искам да изчистя името си. След като свалят обвиненията срещу мен, ще инсталирам

обратно в компютъра на кораба-майка ядрото на
операционната система и тогава те ще могат да излетят.

- И колко време ще отнеме това? - попита
полковникът.

- Няколко дена – отговори Адон.